

Sygn. akt IV K 580/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Aneta Obszyńska - Małocha

Protokolant Aleksy Beška

przy udziale prokuratora Michała Krupy

po rozpoznaniu w dniu 09 września 2015 r.

sprawy **M. P.** syna R. i J. z domu W. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07 za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 sierpnia 2007 r. do 30 września 2007 r. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 30 marca 2006 r. do 01 kwietnia 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 23 lipca 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2013 r. na podstawie art. 74 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 05 listopada 2006 r.;
3. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2007 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 29 lipca 2007 r. i 30 lipca 2007 r.;
4. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 1997 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25

sierpnia 1997 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 1997 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 14 marca 2008 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 160 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 maja 2005 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 maja 2005 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzo wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r., 14 marca 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 527/12 za czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt popełniony w miesiącu lutym 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 09 lutego 2006 r.;

6. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 772/14 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 lipca 2014 r. do 23 lipca 2014 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29 lipca 2014 r.;

7. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 157/11 za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 listopada 2010 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 listopada 2010 r., przy czym na podstawie art. 36 § 2 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

orzeka

I. rozwiązuje kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. P. wyrokami Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08;

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 roku łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego M. P. na podstawie wyroków opisanych w punktach 2., 3. 4. w zakresie trzech czynów popełnionych w dniu 25 sierpnia 1997 r. i dwóch czynów popełnionych w dniu 20 maja 2005 r. oraz 5. i wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego M. P. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania

kar: - ze sprawy o sygn. akt IV K 40/07 w dniu 05 listopada 2006 r. oraz w dniach od 17 kwietnia 2015 r. do 09 września 2015 r. (daty wydania wyroku),

- ze sprawy o sygn. akt IV K 1257/07 w dniach 19 lipca 2007 r. i 20 lipca 2007 r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 383/08 w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r. i 14 marca 2008 r.,

-ze sprawy o sygn. akt IV K 527/12 wykonaną w całości karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, co odpowiada 90 (dziewięćdziesięciu) dniom pozbawienia wolności oraz dzień 09 lutego 2006 r.;

IV. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 roku łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego M. P. na podstawie wyroków opisanych w punkcie 4. w zakresie czynu popełnionego w dniu 14 marca 2008 r. oraz punkcie 7. i wymierza skazanemu karę łączną 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego M. P. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt IV K 157/11 w dniu 26 listopada 2010 r.;

VI. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punktach II. i IV., a nieobjęte wyrokiem łącznym, ulegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach 1. i 6.;

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego A. C. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

IX. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 580/15

UZASADNIENIE

Skazany M. P. złożył wniosek (k. 2) o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie w oparciu o zasadę pełnej absorpcji kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego, które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanego M. P. wskazuje, że był on siedmiokrotnie karany.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 sierpnia 2007 r. do 30 września 2007 r. karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 30 marca 2006 r. do 01 kwietnia 2006 r. karę 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 23 lipca 2006 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2013 r. na podstawie art. 74 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 05 listopada 2006 r.

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2007 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2007 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 29 lipca 2007 r. i 30 lipca 2007 r.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 1997 r. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 1997 r. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 1997 r. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 14 marca 2008 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 160 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 maja 2005 r. karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 maja 2005 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r., 14 marca 2008 r.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 527/12. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt popełniony w miesiącu lutym 2006 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 09 lutego 2006 r.

Szóstym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 772/14. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 lipca 2014 r. do 23 lipca 2014 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę

grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29 lipca 2014 r.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 157/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 listopada 2010 r. karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 listopada 2010 r. Przy czym na podstawie art. 36 § 2 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

M. P. jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie podstawowe ukończone w szkole specjalnej, był wychowywany w niepełnej rodzinie, nie akceptował ojczyzna, często zamiast w domu mieszkał w ogródkach działkowych. Skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 18 kwietnia 2015 r. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako przeciętne. M. P. obecnie przebywa w Ośrodku (...) i oczekuje na badania związane z późniejszym skierowaniem do Oddziału (...) dla skazanych zaburzonych lub upośledzonych. Skazany wobec położonych stara się prezentować postawę zgodną z regulaminem, chętnie nawiązuje kontakty wychowawcze w grupie współosadzonych nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie przejawia on tendencji do zachowań agresywnych, ani autoagresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. M. P. nie był nagradzany nagrodą regulaminową nie był również karany dyscyplinarnie, jest pogodzony z koniecznością odbywania kary. Skazany prezentuje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw, nie prezentuje szerszych zainteresowań, nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej i nie zabiegał o pracę, nie korzystał z zezwoleń na widzenie bez dozoru poza zakładem karnym z osobą najbliższą lub osobą godną zaufania w myśl art. 138 § 1 pkt 7 oraz 8 k.k.w. M. P. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej jest obojętny wobec tego zjawiska. Skazany serdeczny kontakt utrzymuje głównie z matką poprzez rozmowy telefoniczne, listy oraz widzenia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody ujawnione na rozprawie: z akt sprawy o sygnaturze IV K 1304/07: k. 38-39 wyrok z dnia 11 lutego 2008 r., k. 22-23 karta dłużnika, z akt zastępczych sprawy o sygnaturze IV K 1304/07: k. 8-17, 20-21 dowody wpłaty; z akt sprawy o sygnaturze IV K 40/07: k. 58-60 opinia sądowo-psychiatryczna, k. 304-306 wyrok z dnia 31 grudnia 2009 r., k. 326 postanowienie z dnia 25 stycznia 2010 r.; k. 359-360 wyrok z dnia 05 sierpnia 2010 r., k. 401 postanowienie z dnia 21 maja 2013 r., k. 441 postanowienie z dnia 19 stycznia 2015 r., k. 462 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 1257/07: k. 117-118 wyrok z dnia 27 stycznia 2011 r., k. 125 zawiadomienie o wykonaniu środka karnego, k. 145 postanowienie z dnia 28 stycznia 2015 r., k. 164 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 383/08: k. 472-475 wyrok z dnia 14 marca 2012 r., k. 495-496 postanowienie z dnia 11 czerwca 2012 r., k. 585 postanowienie z dnia 28 stycznia 2015 r., k. 607 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 527/12: k. 155-156 wyrok z dnia 13 września 2012 r., z akt sprawy o sygnaturze Wo 98/12: k. 11, 12, 14, 16, 17, 19, 20 informacje o wykonywaniu kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 772/14: k. 60 wyrok z dnia 13 listopada 2014 r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 157/11: k. 297-298 wyrok z dnia 20 stycznia 2015 r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 580/15: k. 2 wniosek skazanego, k. 6-9 karta karna, k. 22 dane z CZSW, k. 24-26 opinia o skazanym z danymi z CZSW.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przedmiotowej sprawie powyższe

warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) p przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 01 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. M. P. nie został prawomocnie skazany, zatem brak jest podstaw do zastosowania wobec skazanego przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze powyższe Sąd zastosował wobec skazanego przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Nadmienić należy, że skoro do skazanego mają zastosowanie przepisy prawa materialnego dotyczące łączenia kar w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r., zatem należało również zastosować do skazanego art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 sierpnia 2007 r. do 30 września 2007 r. karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia:

- w okresie od 30 marca 2006 r. do 01 kwietnia 2006 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz w dniu 23 lipca 2006 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07 odpowiednio na kary jednostkowe 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2013 r. na podstawie art. 74 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 05 listopada 2006 r.;
- w dniu 19 lipca 2007 r. czynu z art. 178a § 1 k.k. oraz w dniu 19 lipca 2007 r. czynu z art. 244 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07 odpowiednio na kary jednostkowe 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 29 lipca 2007 r. i 30 lipca 2007 r.;
- w dniu 25 sierpnia 1997 r. czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., w dniu 25 sierpnia 1997 r. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., w dniu 25 sierpnia 1997 r. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z

art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., w dniu 20 maja 2005 r. czynu z art. 160 § 1 k.k. oraz w dniu 20 maja 2005 r. czynu z art. 190 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 odpowiednio na kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r., 14 marca 2008 r.;

- w miesiącu lutym 2006 r. czynu z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 527/12 na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 09 lutego 2006 r.

Wyżej wymienione wyroki w sprawach o sygnaturach akt IV K 40/07, IV K 1257/07 IV K 383/08 w zakresie czynów popełnionych w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r. oraz IV K 572/12 ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio w dniach: w okresie od 30 marca 2006 r. do 01 kwietnia 2006 r., 23 lipca 2006 r., 19 lipca 2007 r. (dwa czyny), 25 sierpnia 1997 r. (trzy czyny), 20 maja 2005 r. (dwa czyny), w miesiącu lutym 2006 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07, tj. przed dniem 11 lutego 2008 r. Orzeczone ww. wyrokami kary są zaś karami podlegającymi łączeniu - kara ograniczenia wolności podlega łączeniu z karami pozbawienia wolności, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone.

Należy przy tym wskazać, że Sąd w tym miejscu opisał kary orzeczone wobec skazanego M. P. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 w zakresie podlegającym łączeniu, tj. co do czynów popełnionych w dniach 25 sierpnia 1997 r. oraz 20 maja 2005 r. Natomiast pozostała kara jednostkowa pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem zostanie opisana w dalszej części przedmiotowego uzasadnienia.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. P. wyrokami Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08.

Z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07 nie mogła one zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności czy ograniczenia wolności. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej tym wyrokiem.

Przy tym zakaz prowadzenia pojazdów został orzeczony tylko w jednej z omawianych w tym miejscu spraw – w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07, w związku z czym nie może zostać objęty wyrokiem łącznym.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 40/07, Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1257/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 w zakresie czynów popełnionych w dniach 25 sierpnia 1997 r. (trzy czyny), 20 maja 2005 r. (dwa czyny) oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 527/12. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07.

Pozostałe czyny, za które M. P. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione w dniach: 14 marca 2008 r., w okresie od 22 lipca 2014 r. do 23 lipca 2014 r., 25 listopada 2010 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 1304/07, tj. po dniu 11 lutego 2008 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. P., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 14 marca 2008 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r., 14 marca 2008 r.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 25 listopada 2010 r. czynu z art. 190 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 157/11 na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 listopada 2010 r. Przy czym na podstawie art. 36 § 2 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Wyżej wymienione wyroki w sprawach o sygnaturach akt IV K 383/08 w zakresie czynu popełnionego w dniu 14 marca 2008 r. oraz IV K 157/11 ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio w dniach: 14 marca 2008 r. oraz 25 listopada 2010 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 383/08, tj. przed dniem 14 marca 2012 r. Orzeczone ww. wyrokami kary są zaś karami podlegającymi łączeniu - kara ograniczenia wolności podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności, której wykonanie zostało prawomocnie zarządzone.

Należy przy tym wskazać, że Sąd w tym miejscu opisał karę orzeczoną wobec skazanego M. P. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 w zakresie podlegającym łączeniu, tj. co do czynu popełnionego w dniu 14 marca 2008 r. Natomiast pozostałe kary

jednostkowe pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone tym wyrokiem zostały opisane we wcześniejszej części przedmiotowego uzasadnienia.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego M. P. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 383/08.

Ostatni czyn z art. 279 § 1 k.k., za który M. P. został następnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 772/14 na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29 lipca 2014 r., został przez niego popełniony w okresie od 22 lipca 2014 r. do 23 lipca 2014 r., zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 383/08, tj. po dniu 14 marca 2012 r. i nie mógł zostać objęty karą łączną omawianą w tym miejscu. Jednocześnie przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 772/14 skazany nie popełnił innych przestępstw (poza wyżej omówionymi), za które zostałby prawomocnie skazany, zatem stosownie do treści art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyżej wskazanym wyrokiem.

Główną ideą leżącą u podstaw orzekania kary łącznej jest konieczność takiego połączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na realizację celów kary, w tym jej celów prewencyjnych – generalnych i indywidualnych. Zdaniem Sądu orzeczone przedmiotowym wyrokiem łącznym kary łączne pozbawienia wolności uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 k.k.

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec skazanego M. P. Sąd miał na uwadze, iż skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 18 kwietnia 2015 r. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako przeciętne. M. P. obecnie przebywa w Ośrodku (...) i oczekuje na badania związane z późniejszym skierowaniem do Oddziału (...) dla skazanych zaburzonych lub upośledzonych. Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec skazanego Sąd miał również na uwadze, że skazany wobec położonych stara się prezentować postawę zgodną z regulaminem, chętnie nawiązuje kontakty wychowawcze w grupie współosadzonych nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie przejawia tendencji do zachowań agresywnych, ani autoagresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany nie był nagradzany nagrodą regulaminową nie był również karany dyscyplinarnie jest pogodzony z koniecznością odbywania kary. M. P. prezentuje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw, nie prezentuje szerszych zainteresowań, nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej i nie zabiegał o pracę, nie korzystał z zezwoleń na widzenie bez dozoru poza zakładem karnym z osobą najbliższą lub osobą godną zaufania w myśl art. 138 § 1 pkt 7 oraz 8 k.k.w. Sąd miał również na uwadze, że M. P. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej jest obojętny wobec tego zjawiska. Wyżej wymienione okoliczności wskazują na to, iż proces resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej przebiega prawidłowo i skutkowałą zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności wobec skazanego zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Niezależnie od wyżej wskazanych okoliczności Sąd wziął jednak pod uwagę to, że skazany był siedem razy karany za popełnienie czternastu przestępstw, w tym za przestępstwa podobne. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni znacznego okresu czasu od 25 sierpnia 1997 r. do 23 lipca 2014 r. Należy wskazać, że skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstw przeciwko mieniu. Zdaniem Sądu skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne

przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Przy tym skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach akt IV K 40/07, IV K 1257/07 oraz IV K 383/08, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Należy przy tym wskazać, że miarodajne do ustalenia wymiaru kar łącznych są kary jednostkowe. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 40/13 „Gdy wyrok łączny obejmuje wyrok, w którym wymierzono karę łączną lub dochodzi do wydania kolejnego wyroku łącznego obejmującego wyrok, w którym orzeczono karę jednostkową z wcześniej wydanym wyrokiem łącznym, to granic nowej kary łącznej w wyroku łącznym nie wyznaczają poprzednie kary łączne, tylko kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa. (LEX nr 1321895)”. Rozstrzygając w niniejszej sprawie wobec skazanego M. P. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie II. wyroku zamiast kar jednostkowych podlegających łączeniu w graniach od 1 roku 6 miesięcy (najsurowsza kara jednostkowa) do 5 lat 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 3 lat 3 miesięcy pozbawienia wolności. Należy wskazać, że pomiędzy czynami, za które M. P. został skazany wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt IV K 40/07, IV K 1257/07, IV K 383/08 (w zakresie podlegającym łączeniu objętym tym punktem wyroku) oraz IV K 527/12 objętymi wyrokiem łącznym w punkcie II. nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem czyny te wyczerpały znamiona różnych przepisów, były skierowane przeciwko różnym dobrom, tj. mienie, własność, bezpieczeństwo w komunikacji, wymiar sprawiedliwości, życie i zdrowie, wolność oraz ochrona zwierząt. Nadto czyny te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Czyny te były popełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu od 25 sierpnia 1997 r. do 19 lipca 2007 r., zatem pomiędzy tymi czynami nie zachodzi również bliski związek czasowy. Skazany w okresie tym dopuścił się popełniania dziesięciu przestępstw. Należy wskazać, że Sąd przy wymiarze tej kary łącznej nie mógł tracić z pola widzenia, że Sądy orzekające w sprawach o sygn. akt IV K 40/07, IV K 1257/07, IV K 383/08 zastosowały wobec M. P. środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, jednakże skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Sąd miał również na uwadze fakt, że skazany wykonał w całości karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 527/12 albowiem odpracował 120 godzin pracy w ramach kary. Sąd przy wymiarze tej kary łącznej uwzględnił również aktualną postawę skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej. Należy wskazać, że przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. P. w punkcie II. wyroku Sąd uwzględnił wyżej wskazane okoliczności, co skutkowało zastosowaniem wobec skazanego przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara łączna przy zastosowaniu zasady asperacji jest właściwą i sprawiedliwą reakcją karną, uwzględniającą, że były to naruszenia porządku prawnego, które wyczerpały znamiona różnych przepisów, pełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu, kara ta uwzględnia również postawę skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej. Odnosząc się natomiast do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w punkcie IV. wyroku Sąd mógł orzekać w granicach od 8 miesięcy (najsurowsza kara jednostkowa) do 11 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) i wymierzył skazanemu karę łączną w wysokości 9 miesięcy pozbawienia wolności. Należy wskazać, że pomiędzy czynami, za które M. P. został skazany w sprawach o sygn. akt IV K 383/08 (w zakresie podlegającym łączeniu objętym tym punktem wyroku) oraz IV K 157/11 nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 383/08 został skazany za czyn z art. 244 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 157/11 za czyn z art. 190 § 1 k.k., zatem czyny te były skierowane przeciwko różnym dobrom, tj. wymiarowi sprawiedliwości, wolności i wyczerpały znamiona różnych przepisów. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy albowiem czyny te były popełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu od 14 marca 2008 r. do 25 listopada 2010 r. Orzekając wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w punkcie IV. Sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, że czyny, za które M. P. został skazany ww. wyrokami stanowiły kolejne naruszenia porządku prawnego, popełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu. Mając na uwadze powyższe, a w szczególności brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami, Sąd przy wymiarze tej kary łącznej zastosował wobec skazanego zasadę asperacji.

Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara łączna przy zastosowaniu zasady asperacji jest właściwą i sprawiedliwą reakcją karną uwzględniającą, że były to naruszenia porządku prawnego popełnione na przestrzeni znacznego okresu czasu. Oczywiście Sąd nie mógł również tracić z pola widzenia dotychczasowej karalności skazanego, wielokrotnego naruszenia porządku prawnego, ta okoliczność, niewątpliwie obciążająca, nie pozwalała na zastosowanie względem skazanego zasady absorpcji. Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec skazanego M. P. odnosząc się do całokształtu okoliczności Sąd nie tracił z pola widzenia faktu, że wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 40/07, IV K 1257/07 oraz IV K 383/08 orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone. Sąd nie mógł również tracić z pola widzenia faktu wielokrotnej karalności skazanego albowiem M. P. był siedem razy karany za popełnienie czternastu przestępstw, w tym za popełnienie przestępstw podobnych, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego oraz lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Sąd miał również na uwadze aktualną postawę skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej gdzie jego zachowanie jest oceniane jako przeciętne, nie był on karany dyscyplinarnie, nie był również nagradzany nagrodą regulaminową, nie deklaruje udziału w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Zdaniem Sądu powyższe w sposób oczywisty wskazuje, że przeprowadzane postępowania i orzekane kary, w tym z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, nie spełniły wobec niego celów prewencji indywidualnej. Należy wskazać, że okoliczności wskazane wyżej przemawiają za niestosowaniem przy orzekaniu kar łącznych pozbawienia wolności wobec skazanego zasady absorpcji, a także za nieorzekaniem kar łącznych w łagodniejszym wymiarze. Okoliczności te skutkowały zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych wymierzonych skazanemu M. P. w punktach II. oraz IV. wyroku zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Zachowanie skazanego nie jest wyróżniające się, a brak poszanowania obowiązujących norm prawnych i uprzednia wielokrotna karalność nie pozwalają pozytywnie ocenić prognozy kryminologicznej wobec niego. Zdaniem Sądu orzeczenie wobec skazanego łagodniejszych kar łącznych w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowane kary, jak orzeczone przedmiotowym wyrokiem wpłyną na skazanego wychowawczo i spowodują zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegną ponownemu popełnianiu przez M. P. przestępstw. Nadto odnosząc się do uzasadnienia wniosku skazanego należy wskazać, iż zamiennym jest, że refleksja nad zachowaniem przychodzi dopiero w trakcie odbywania kary, w warunkach wolnościowych skazany w żadnej mierze nie kontrolował swojego zachowania, nawet orzekane kary nie wpływały nań wychowawczo i zapobiegawczo. Nadto fakt uzależnienia alkoholowego nie może być podnoszony do rangi szczególnej okoliczności. Uprawniona jest teza, że o ile w warunkach izolacji, która, co oczywiste, ogranicza możliwość naruszenia porządku prawnego, i która wymusza określone zachowania, skazany funkcjonuje prawidłowo, o tyle w warunkach wolnościowych mechanizmy kontroli nie działają, a dowodem na to jest dotychczasowa siedmiokrotna karalność.

Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez niego większej ilości przestępstw przed wydaniem pierwszego wyroku i prowadzić do zupełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych kar. Zatem zasadnym w ocenie Sądu jest zastosowanie w niniejszej sprawie zasady asperacji, polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionych przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wyżej wspomniane przesłanki skutkujące zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że przy orzekaniu

co do czynów, za które przedmiotowym wyrokiem orzeczono kary łączne, Sąd zastosowałby zasadę absorpcji lub ukształtował łagodniejsze rozstrzygnięcie, na co wskazuje wielokrotna karalność skazanego.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu M. P. w przedmiotowym wyroku kar łącznych zaliczył skazanemu:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. P. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar: ze sprawy o sygn. akt IV K 40/07 w dniu 05 listopada 2006 r. oraz w dniach od 17 kwietnia 2015 r. do 09 września 2015 r. (daty wydania wyroku), ze sprawy o sygn. akt IV K 1257/07 w dniach 19 lipca 2007 r. i 20 lipca 2007 r., ze sprawy o sygn. akt IV K 383/08 w dniach 25 sierpnia 1997 r., 20 maja 2005 r. i 14 marca 2008 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 527/12 wykonaną w całości karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, co odpowiada 90 (dziewięćdziesięciu) dniom pozbawienia wolności oraz dzień 09 lutego 2006 r.;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. P. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt IV K 157/11 w dniu 26 listopada 2010 r.

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nieobjęte wyrokiem łącznym jako niepodlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie § 12a ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Sąd przyznał obrońcy skazanego wynagrodzenie za nieopłaconą obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.